

A hit megtart bennünket 2021.11.04.

Szerző Administrator
2021. november 05.
Utolsó frissítés 2022. november 03.

Megemlékezés Barcaföldváron 2021. november 5., péntek, KözéletKoszorúzással egybekötött megemlékező istentiszteletet tartottak az egykori barcaföldvári 2-es számú foglytábor utolsó tömegsírja fölött kialakított emlékkertben tegnap, november 4-én, a nemzeti gyásznapon. Ez volt a huszonkettedik megemlékezés, amióta 2000-ben sikerült emlékművet állítani s majd 2001-ben fel is avatni, megáldani az ott elpusztult, illetve sínylődött magyar foglyoknak. A koronavírus-járvány okozta helyzet következtében idén a megszokottnál kevesebben, de a tavalyi jelenlétnél többen, mintegy hetvenen jelentek meg, leróva kegyeletüket. Megemlékező istentisztelet. A szerző felvétele Ungvári Barna András volt hídvégi, jelenleg uzoni református lelkipásztor, az emlékmű állítója köszöntötte az egybegyűlteket, majd a házigazda Hídvégi Református Egyházközség lelkésze, Kristály László Zsolt a Zsidókhöz írott levélből vett ígére (10:39) építette igehirdetését: „De mi nem vagyunk a meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk”. Kifejtette, mi olyan nép vagyunk, amely sohasem hátrált meg, mindig szembenézett a kihívásokkal, akár a halállal, deportálással, országpusztulással is. Sok nemzeti tragédiát átélünk töretlen hittel, mert mi a hit emberei vagyunk. A hit az, ami megtart bennünket – vonta le a következtetést a lelkipásztor. Ungvári Barna András a Zsoltárok könyvéből vett ígére építette prédikációját: „Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy” (23:4). Itt a romlást okozó árnyékról van szó, ahol egyre lehetetlenebbé válik az élet, magyarázta. Ekként történik ma is, s így történt a földvári foglyok életében is, ott járt közöttük a halál nap mint nap. De éppen itt, ebben a helyzetben hangzik az Ige, hogy halljuk meg és mondjuk, amit Isten helyez szívére, ajkunkra: A gonosz az, ami mindenfelől körülvesz, megnyomorít és elpusztít. A foglyok is ezt látták, a szenvedést, a pusztulást, azt, hogy akik mellé este lefeküdtek, reggel már nem ébredtek fel. Isten velünk van – tanítja a zsoltár. Az örökkévalóságból lehajlik Isten a bilincseiben vergődőhöz, könyörül rajta és melléje áll, mondotta Ungvári Barna András. A lelkipásztor ezúttal is, mint minden évben, tematikus beszédet is tartott. Most is emlékműállító bajtársával, Benkő Levente történésszel, újságíróval közösen gyűjtött anyaghoz fordult segítségért. Ezúttal az étfalvi Péter Pál visszaemlékezéséből idézett. Végezetül – igehirdetését továbbgondolva – ezzel zárta: itt, Barcaföldváron, Lügeten vagy más foglytáborokban sínylődők számára is hatalmas biztatás, reménykeltő fénysugár lehetett az isteni üzenet, hogy nincs minden elveszve, nem fordult el az Úr, lehet őt keresni és meg is lehet találni! András Benedek brassó-óvárosi unitárius lelkész a Jelenések könyvéből olvasott ígét: „És kiáltanak nagy szóval, mondván: az idvesség a mi Istenünké, aki a királyi székből ül, és a Bárányé!” (7.10), majd imát mondott. Felszólalt Varga Nándor, a Brassó megyei RMDSZ-szervezet ügyvezető elnöke, majd Kakucs Krisztián, a brassói Áprily Lajos Főgimnázium tanulója Vörösmarty Szózatát szavalta el. Az áldozatok emlékművének tövében tucatnyi koszorút és több krizantémot helyeztek el. Ungvári Barna András külön köszöntötte az ezúttal is jelen lévő, 84. éves Lay Imre bácsit, az Erdélyi Magyar Ifjak Szövetségének (EMISZ) volt titkárát. Hozzátette, kalapot kell emelnünk mindazon küzdelem előtt, amit ő és az EMISZ annak idején elhordoztak és egyenes gerinccel igyekeztek végigküzdeni az időszakot. Lay Imre válaszában elmondta, többségük kiskorú volt, ő, a „vén kolompos” tizenkilenc éves. Olyan szervezetet hoztak létre, amely az emberi jogok tiszteletben tartásáért küzdött. Évtizedekig ő volt az, aki Erdővidéken, Sepsiszentgyörgyön, Hosszúfaluban jegyezte, hetvenkilencük közül kik haltak meg, s szomorúan tette hozzá, immár több mint ötvennyolcan. Verset is írt róluk, mondta, s elszavalta: „Hullnak, hullnak, egyre hullnak, túlélői ötvenhatnak. Aki még él, minden névnel összerezzen, búsan, árván, mint a sárga lomb, hull le némán”. A lelkipásztor még köszönetet mondott a megjelent barcaföldváriaknak, bölönieknek, brassóiaknak, hídvégieknek, sepsiszentgyörgyieknek, valamint a Vitézi Rend tagjainak is. A megemlékezés a magyar és a székely himnusz elénekelésével zárult. Szerző: Szekeres Attila <https://www.3szek.ro/load/cikk/145552/a-hit-megtart-bennunket-megemlekezes-barcafoldvaron>